

Lb. slavica

4108

Psaltire

Psaltire, manuscris slavonesc, din

secolul al XV-lea, redacție nouă (Jafu).

Manuscris înveliș, folio desprinse, cu litouri la început
 și la sfârșit, dar de mare valoare artistică, pentru înfrumusețarea
 de obicei de frumoasă, de 3 tipuri: a. înfletită, stil unoca-
 rien, b. cu arpișoare, venetian și c. combinat cu flori, ~~frumuse~~
 lelele, frunze + palmate în culorile roșu, galben și alb, verde
 și negru. În partea a III decorație este mai modestă.

Ace 141 fl., numerotate ucrâinilor, coatele au simplă.

În f. ~~141~~¹⁴³ are o colitură III, deci lipsă primii 15 psalmi, iar
 la urmă, din cîntările lui Moze.

Provine din clasația Markan, din v. susenumere reiese
 că a fost și a popii Ioan din Bîrsău-Dej, deci poate
 că a fost găsit pe aici, de actum biserica de lemn din
 Bîrsău este din sec. XVIII a fost și mai înaltă.

Format 28 x 19,5 cm, cu 23 rânduri pe pagină.

Scris în uncială, frumuse, dar și bogat decorată.
 Vînzată, de la b. 133 înfletită, este singura, Atleuile în-
 modose.

Desprinsă din cotar, foile au fost în perfectă ordine.

Interprete: stema cu coroană, și unele cu virgule ceva flori,
 și unuși fără zvonă.

Liv. 55-1931.

iunie 1967

As. Popa

Psaltire, slavonă, olim. nr. XV.

Filigrana urse este olim, anul lui 1500 și după
1500 (Briquet).

Coactirea, foto de ale moderne, are rugăciuni
citite înaintea, cită după fiecare catismă. Din cele
20 catisme, lipsește prima de omnia.

La începutul catismei, ca totdeauna, un este aici un vers,
deci în jurul la începutul psalmilor.

Inscripții:

f. 104 v. Aceasta este vîrbăscă, care poate că să
cetească.

f. 139. Ceteruie popa Ioan ot Bărsău (lingă de)

f. 140. Eu Ioan Popovici (cu parafă!).

f. 132 v. după o molitură, de o parte și de alta
a desenului - un cerb - ca final este o nis Elen
Tretico. Ar putea să fie și unice.

Bibliografie. J. Jafa, Manuscrise slave în bibli-
otecile din Transilvania, în Romanoslavica, III
1963, p. 458